

تعادل روحی کودک خود را چگونه حفظ کنیم؟

والدین موفق کسانی هستند که گزینه حب ذات را در کودک به خوبی رهبری کرده، از طریق صحیح و اصولی این خواست طبیعی را به نحوی ارضاء می نمایند.

کودکان و حسادت/ تعادل روحی کودک خود را چگونه حفظ کنیم؟
 خبرگزاری مهر- والدین موفق کسانی هستند که گزینه حب ذات را در کودک به خوبی رهبری کرده، از طریق صحیح و اصولی این خواست طبیعی را به نحوی ارضاء می نمایند.

دانشمندان اخلاق می گویند حسود زوال نعمت را از شخص مورد حسد تقاضا می کند، ولی شخصی که غبطه می خورد به جای اینکه تقاضای زوال و نابودی کند احساس می کند که عقب مانده و دیگران از او جلوترند. این اندیشه در او نیازی به وجود می آورد مانند نیاز به برجسته شدن و نیاز به کامل شدن.

روانشناسان رمز پیشرفت و تکامل کودکان و انسانها را در پیدایش همین "نیاز" می دانند، چه تا تعامل آدمی به هم نخورد و احساس احتیاج ننماید هرگز نمی تواند به موفقیت برسد، شخصی که دچار غبطه است نیازی در خود احساس می کند و همین نیاز او را به تلاش دامنه داری و می دارد، که سختی ها و دشواری ها را برایش هموار می سازد.

بهترین معلمان کسانی هستند که می توانند تعادل شاگردان را بر هم زده و در عمق روحشان نیاز به کمال و تعالی را فراهم آورند و برخلاف این گروه افرادی که در زندگی عادی و معنوی، هرگز احساس نیاز ننمایند، همانند موجودات بی ارزش ساکن و متحرک خواهند بود. پیشوایان دینی که به وقایع اصول تربیتی واقف بوده اند، انسان های راستین را به غبطه خوردن تشویق نموده از احساسات باز می داشتند.

از امام صادق علیه السلام چنین روایت شده که "همانا مرد با ایمان غبطه می خورد و رشک و حسد نمی برد، ولی شخص منافق حسد می ورزد و غبطه نمی خورد.

همه انسانها به خصوص کودکان، وقتی در برابر برجستگی و موفقیت یک فرد قرار می گیرند، دگرگونی روحی خاصی در آنان به وجود می آید که آن را "احساس کهنتری" گویند. انسان تا زمانی دارای درک و شعور است از این احساس رنج می برد. ولی فرد متعادل از راه مثبت می کوشد این کمبود را به طریق دیگر تدارک نماید، به عنوان مثال کودکی که از نظر هوش و فکر برجستگی ندارد می کوشد تا با رعایت نظم و انضباط و حفظ کردن درسها این کمبود را جبران نماید. در برابر این ویژگی، نوع دیگری از جبران وجود دارد و آن عبارت از این است که شخص حسود می کوشد بهای سازندگی و ساختن خود، را از راه ستیزه جویی و انتقام بگیرد این نوع رفتار را جبران انتقامی گویند.

زیانهای حسادت

خارهای روحی که در جان انسانها می افتد در درجه اول خود آنها را رنج و آزار می دهد، شخص حسود پیش از آنکه دیگران را بسوزاند خویش را تباہ و نابود می سازد. امام جعفر صادق (ع) می فرماید: حسود پیش از آنکه به دیگران لطمه بزند به خود زیان می رساند.

سقراط می گوید: شخص حسود از چاقی دیگران لاغر می شود. بدیهی است که شخص حسود نمی تواند همیشه خود را در اندیشه های بدخواهانه نگه دارد، بلکه این تفکرات به رفتارهای خارجی تبدیل شده و به کارهای تخریبی دست خواهد زد و در نتیجه خانه ایمان او ویران خواهد شد.

خطای جبران ناپذیر

والدین لایق کسانی هستند که گزینه حب ذات را در کودک به خوبی رهبری کرده، از طریق صحیح و اصولی این خواست طبیعی را به نحوی ارضاء نموده و در پرتو آن، سجایای اخلاقی و ملکات پسندیده را در وی ایجاد و او را از خطراتی که ممکن است از این رهگذر دامنگیرش شود برحذر نگه می دارند.

یکی از وظایف دقیق اولیای کودکان، در راه پرورش صحیح کودکان، حفظ تعادل و توازن بین آنهاست. پدران و مادرانی که دارای چند فرزند هستند لازم است در طرز رفتار و کیفیت احترام نسبت به حساب آورند و با همه عادلانه و به طور مساوی رفتار نمایند.

رسول گرامی چنین می فرماید: بین فرزندان خود به عدالت رفتار نمایید همان طور که مایل هستند فرزندان شما و مردم، بین شما به عدل و داد رفتار کنند.

پدران و مادرانی که در اعمال علاقه و محبت، نسبت به فرزندان، مراعات عدل و تساوی را نمی نمایند و یکی کودکان خود را بر سایر کودکان خویش ترجیح می دهند، عملاً آنان را به حسادت راهنمایی کرده اند.

رسول گرامی (ص) وقتی در مجلس می نشست نگاههای خود را به طور عادلانه بین اطرافیان خود تقسیم می نمود تا مبادا فردی از این رهگذر، احساس ناراحتی و رنجشی بنماید. شایسته است رفتار رسول اکرم (ص) الگو برای همه پدران و مادران و مربیان قرار گیرد تا هیچ گونه زمینه ای برای حسادت کودکان به وجود نیاید.